

ת"פ 59692/12/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59692-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כב' השופטת דנה כהן-לקח
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני

החלטה

1. זו היא בקשה מטעם הסנגור כי אפסול עצמי מלדון בתיק העיקרי. יוער כי התיק העיקרי נקבע לפניי לדיון היום לצורך הקראה, מתן תשובה ודיון לפי סעיף 144, כך שהדיון בתיק העיקרי טרם החל לגופו.

2. הרקע לבקשה נעוץ בכך שעוד בטרם הישיבה הראשונה שנקבעה לפניי בתיק העיקרי, הגיש הסנגור בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), וזאת במסגרת בע"ח 55198-01-14. מלכתחילה, עתר הסנגור לכך שבקשתו הנ"ל לפי סעיף 108 לא תוכרע על-ידי מותב זה. בקשה זו נדחתה בהחלטתי מיום 12.2.2014, מן הטעמים שפורטו שם. בין היתר, נכתב באותה ההחלטה כדלקמן:

"הסנגור עתר לכך שהבקשה לפי סעיף 108 לא תידון לפניי בהיותי השופטת הדנה בתיק העיקרי. **בשלב זה**, אני דוחה את הבקשה להחלפתי כמותב הדין בבקשה לפי סעיף 108. על דרך הכלל, בהתאם ללשונו הברורה של סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי ובהתאם להלכה הפסוקה, המותב הדין בתיק העיקרי הוא הנזקק לבקשה לפי סעיף 108. אמת, במקרים חריגים ניתן להעביר את הבקשה לשופט אחר (בדומה לבקשה לפי סעיף 74) ובעניין זה אפנה לאמות-המידה שנקבעו בהחלטת כב' השופטת ארבל בבש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאמוניה לבנות (לא פורסם, 3.12.2008). במקרה דנן, בהתאם לאותן אמות-מידה, אני סבורה כי **לעת הזאת** אין הצדקה להעברת הבקשה למותב אחר. כך הוא הדבר, שכן בשלב זה אינני נדרשת לעיין בחומר החקירה על-מנת להכריע בשאלות שלפניי, שהן לפי טיבן שאלות שבסדרי דין כפי שיפורט להלן (ראו: בש"פ 9305/08 הנ"ל, פסקה 17). יוער כי אם וככל שאיזקק לעיין בחומר חקירה בהמשך הדרך כאשר תידון הבקשה לגופה - יוכל הסנגור לעתור שוב להחלפת המותב ואז אשקול עתירתו".
(ההדגשות אינן במקור - ד.כ.ל.)

בהמשך לאותה החלטה, ולאחר שהסנגור הגיש בקשה מתוקנת וצירף את המדינה כמשיבה לה כפי שנקבע במסגרת החלטתי הנ"ל, הוריתי על הגשת תגובה בכתב של המשיבות לבקשת הסנגור. המדינה ביקשה בתגובתה בכתב מיום 27.2.2014 לקבוע את בקשת הסנגור לדיון במעמד הצדדים. חברת פרטנר, שאף היא צויינה כמשיבה לבקשה לפי סעיף 108, מסרה תשובה בכתב ביום 5.3.2014. בנוסף, המתלוננת בתיק העיקרי - שצויינה אף היא כמשיבה לבקשה לפי סעיף 108 - הגישה תגובה בכתב ביום 20.3.2014 באמצעות עורך-דינה, עו"ד ויינשטיין, והתנגדה לבקשה לגופה. בפיסקה 5 לתגובה מטעם המתלוננת צוין כדלקמן:

"יודגש, כי בימים בהם המשיבה מצויה בשלבי התאוששות והחלמה מהטראומה שנכפתה עליה, המבקש מצידו, מנסה לנהל 'מסע דיג' אחר המתלוננת ולהעלות טענות מן היקב ומן הגורן על מנת לחלצו מהתסבוכת אליה נקלע. בנסיבות אלה ובהתחשב בכך שיש באפשרות המבקש לדלות את המידע בדרך אחרת ובהתחשב בזמן הרב שחלף מאז ביצוע המעשים, כל פגיעה בזכות לפרטיות המוקנית למשיבה כאדם ככלל וכנפגעת עבירה בפרט - מיותרת ואינה מוצדקת".

3. בהתחשב בכל אלה, הוריתי כי בקשת הסנגור לפי סעיף 108 תידון לפניי ביחד עם בקשות מקדמיות נוספות שהגיש, וזאת באותו מועד דיון אליו נקבע התיק העיקרי. עוד בטרם מועד הדיון, הודיע הסנגור בכתב כי יבקש לפסול אותי מלדון בתיק העיקרי. לטענת הסנגור, נוכח תוכן הדברים בפיסקה 5 לתגובה מטעם המתלוננת, חל "זיהום" של הדיון לפניי כמותב הדן בתיק העיקרי, כפי שלטענת הסנגור הוא הזהיר מלכתחילה. לשיטת הסנגור, מאחר שהחלטתי להיזקק לבקשה לפי סעיף 108 על-אף התנגדותו, הרי עליו להעביר את הדיון בתיק העיקרי לשופט אחר. עוד טען הסנגור לפניי כי לבקשות שהגיש צורף בטעות מסמך שבעטיו פסלה עצמה כב' סגנית-הנשיאה מלכתחילה מלדון בהליך. אומר מיד כי הטענה הועלתה בכלליות ואיני יודעת לאיזה מסמך מכוון הסנגור. בא-כוח המאשימה התנגד לבקשת הפסילה.

4. דין בקשת הפסלות להידחות. המבחן לפסלות שופט לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, מבוסס על קיומו של חשש ממשי למשוא פנים. הסנגור לא הניח תשתית כלשהיא לקיומו של חשש כאמור. עיון בפיסקה 5 לתגובת בא-כוח המתלוננת אשר נוסחה המדויק צוטט במלואו לעיל, מוביל למסקנה כי אין באותה פסקה דבר שיש בו כדי להוביל ליצירת חשש ממשי למשוא פנים של מותב זה, ולו למראית-עין.

אוסף ואומר כי אף אם הסנגור אינו שבע-רצון מהחלטתי מיום 12.2.2014 לקבוע את בקשתו לפי סעיף 108 לדיון לפניי, הרי כבר נקבע לא אחת כי אי-שביעות רצונו של בעל-דין מהחלטות דיוניות שניתנו בעניינו, יכולה לשמש טעם לערעור בסיום ההליך, אך היא אינה מקימה עילת פסלות. אזכיר כי בשלב זה, טרם נזקקתי לבקשת הסנגור לפי סעיף 108 לגופם של דברים, טרם בחנתי לאחר שמיעת כל בעלי-הדין האם יש טעם המצדיק את העברת אותה בקשה להכרעת מותב אחר, וממילא לא נחשפתי לחומר ראייתי כלשהוא.

עוד אוסיף כי הסנגור טען לפניי כי בטעות צירף לבקשות הוגשו לי מטעמו מסמך שבעטיו פסלה עצמה כב' סגנית-הנשיאה מלכתחילה מלדון בהליך. כבר אמרתי כי איני יודעת לאיזה מסמך מתייחס הסנגור בדבריו, והאם אמנם

כב' סגנית-הנשיאה פסלה עצמה בגין אותו מסמך. ממילא, לא ברור כיצד מסמך עלום יכול ליצור חשש ממשי למשוא פנים על מותב שכלל אינו יודע על איזה מסמך מדובר. בנסיבות אלה, אין כל בסיס או יסוד לבקשת הסנגור לפסול אותי מלדון בתיק העיקרי.

אשר על כן, בקשת הפסלות נדחית.

ניתנה היום, י"ד אייר תשע"ד, 14 מאי 2014, במעמד הצדדים.